

med det ved Loven af 31. Januar 1946 fulgte Princip reguleres fuldt ud efter Svingningerne i det omhandlede Udgiftstal.

Samtidig har man anset det for naturligt at føre saavel Grundbeløbene for Maksimumsbeløbene som Basisaaret for Udgiftstallet à jour. Som Grundbeløb for Maksimumsbeløbene har man under Hensyn til, at man iøvrigt foreslaar fuld Regulering af Beløbene efter Udgiftstallets Svingninger, valgt de i Henhold til § 12, Stk. 2, i Lov af 31. Januar 1946 regulerede Beløb, 9 Kr. 10 Øre for Forsørgere, 6 Kr. 70 Øre for Ikke-Forsørgere, dog 8 Kr. 10 Øre for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid. Som Basisaar for Udgiftstallet har man valgt Januar 1946 under Hensyn til, at de nævnte Maksimumsbeløb er fastsat paa Grundlag af det hidtidige Udgiftstal for denne Maaned. Der kan ogsaa henvises til, at Folkeforsikringslovens § 85 nu anvender Pristallet for Januar 1946 som Basis for Reguleringen af Aldersrente og Invaliderente. Det for Januar 1946 som Grundlag for Detailpristallet beregnede Udgiftstal med Fradrag af Udgiften til Bolig udgjorde 4 562 Kr.

Med Hensyn til hvilke Udsving i Udgiftstallet der maa kræves, forinden der foretages Regulering af Maksimumsbeløbene, stiller man i Overensstemmelse med, hvad der gælder i Folkeforsikringslovens § 85 om Regulering af Aldersrente og Invaliderente, Forslag om, at der første Gang foretages Regulering ved Udsving paa 1 pCt. i Basisaarets Udgiftstal og derefter ved Udsving paa 2 pCt. i Forhold til det nævnte Udgiftstal, saaledes at de fornævnte Maksimumsbeløb reguleres med tilsvarende Procenter.

Ved § 1 i Lov af 31. Januar 1946 blev Børnetillægget, der under Besættelsen havde været hjemlet ved forskellige midlertidige Love, første Gang ved Lov Nr. 658 af 17. December 1940, gjort til et fast Led i Arbejdsløshedsforsikringens Ydelser, samtidig med at Tillægget, der ved den nævnte Lov af 17. December 1940 var blevet fastsat til 30 Øre pr. Barn pr. Dag, (højest 1 Kr. 20 Øre pr. Dag) og i Henhold til Lovanordning Nr. 105 af 15. Marts 1945 sammenholdt med Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 senest havde udgjort 60 Øre pr. Barn pr. Dag (højest 2 Kr. 40 Øre pr. Dag), blev forhøjet til 1 Kr. pr. Barn pr. Dag. Dette Tillæg er ikke pristalsreguleret, men under Hensyn til, at de samme Grunde, der taler for en Regulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb, synes at tale for en Regulering af Børnetillægget, stiller man, samtidig med at man foreslaar, at Børnetillægget indføres

blandt Arbejdsløshedsforsikringslovens Ydelser, jfr. Bemærkningerne nedenfor ad § 1 til § 15, Forslag om Regulering af dette Tillæg efter samme Principper som Dagpengenes Maksimumsbeløb. Under Hensyn til Tillæggets ringere Størrelse stilles der dog kun Forslag om Regulering ved Udsving paa 5 pCt. i Forhold til Udgiftstallet.

Ved § 2 i Lov af 31. Januar 1946 blev den særlige Huslejhjælp, der blev indført ved Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 som et Tillæg til Understøttelsen saavel for Forsørgere som for Ikke-Forsørgere, ligeledes gjort til et fast Led i Forsikringens Ydelser dog kun som Tillæg til Understøttelsen til Forsørgere. Huslejhjælpen udgør den af vedkommende Medlem betalte Husleje for en Maaned, men kan dog ikke overstige 60 Kr. i den 1. og 2. af de i Folkeforsikringslovens § 39 omhandlede Grupper af Kommuner og 40 Kr. i det øvrige Land. Denne Grænse for Huslejhjælpen er ikke pristalsreguleret, men da det synes rimeligt at lade den følge Svingningerne i Huslejeniveauet, stiller man samtidig med Forslag om Indføjelse af Bestemmelsen om Ydelse af Huslejhjælp i Arbejdsløshedsloven, jfr. Bemærkninger nedenfor ad § 1 til § 15, Forslag om at regulere den nævnte Grænse efter Svingningerne i det beregnede Tal for Udgiften til Husleje i Henhold til det Udgiftstal, der ligger til Grund for Beregningen af Detailpristallet, saaledes at Huslejeudgiften for Januar 1946 566 Kr. lægges til Grund.

I Lighed med den i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, næstsidste Punktum, indeholdte Regel stilles der endelig Forslag om, at de fremkomne Maksimumsbeløb for Dagpengene forhøjes til nærmeste med 10 delelige Beløb (i Ører), medens en saadan Afrundingsregel ikke er foreslaaet for saa vidt angaar Børnetillægget og Huslejhjælpen, der kun reguleres ved Udsving paa 5 pCt. i Forhold til Udgiftstallet.

Til Belysning af hvilken Betydning Pristalsreguleringen vil faa, kan det nævnes, at *Maksimumsbeløbene*, hvis Udgiftstallet 4 562 Kr. stiger 1 pCt., d. v. s. 46 Kr., vil være at forhøje fra henholdsvis 9 Kr. 10 Øre, 6 Kr. 70 Øre og 8 Kr. 10 Øre til henholdsvis 9 Kr. 20 Øre, 6 Kr. 80 Øre og 8 Kr. 20 Øre, og at en yderligere Stigning i Udgiftstallet paa 2 pCt., d. v. s. med yderligere 92 Kr., vil medføre en Forhøjelse af Maksimumsbeløbene til henholdsvis 9 Kr. 40 Øre, 7 Kr. og 8 Kr. 40 Øre. Finder der en yderligere Stigning Sted med 2 pCt., d. v. s. ialt en Stigning paa 5 pCt. eller 228 Kr., fastsættes Maksimumsbeløbene til henholdsvis 9 Kr. 60 Øre, 7 Kr. 10 Øre og